

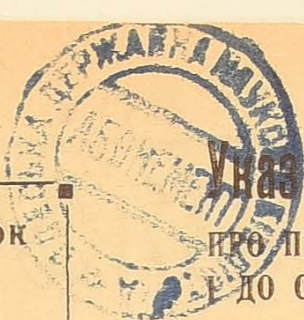

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІВТОРОК
21
ГРУДНЯ
1954 року
№ 34 (433)

Ціна 20 коп.

Президії Верховної Ради Української РСР

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ДО ОБЛАСНИХ, РАЙОННИХ, МІСЬКИХ, СІЛЬСЬКИХ І СЕЛИЩНИХ РАД
ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

У зв'язку з закінченням 25 лютого 1955 року строку повноважень Верховної Ради Української РСР третього скликання і 22 лютого 1955 року—повноважень обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР четвертого скликання, Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:
Призначити вибори до Верховної Ради Української РСР і до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР на неділю 27 лютого 1955 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР Д. КОРОТЧЕНКО.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР В. НИЖНИК.
м. Київ, 20 грудня 1954 року.

ЗА ДІЙОВІСТЬ СТІННОЇ ПРЕСИ

Бажко переоцінити ту величезну роль, яку відіграє в житті нашої країни преса—колективний пропагандист, агітатор, організатор. За допомогою своєї преси Комуністична партія з перших днів своєї діяльності розмовляє з масами зрозумілою, потрібною їм мовою, закликає й організовує трудящих на виконання величезних історичних завдань. Особливо зросла роль преси в наші дні, в період поступового переходу від соціалізму до комунізму. Кожна газета, кожен журнал своїм пристрасним словом, пропагандою кращого в нашому житті, непримиреним викриттям косності, відсталості, недоліків в роботі вносить свій вклад у всенародну справу, допомагає успішно втілювати в життя політику партії та уряду. Тов. Хрущов назвав радянську пресу дальнобійною зброєю партії.

Великим авторитетом в нашій країні користується стінна преса. Ця форма преси властива тільки нашому соціалістичному суспільству, руйшійою силою якого є критика і самокритика. Саме в критиці, в принциповому підході до недоліків в роботі—сила стінних газет. Гострота, актуальність і дійовість матеріалів стіннівки забезпечують їй популярність серед читачів, роблять її справжнім помічником партійної і комсомольської організації.

Незабаром на всіх факультетах університету розпочнуться екзаменати. Студенти вже почали складати заліки. Прийшов час, коли багаточисленний колектив університету повинен звітувати перед Батьківщиною про наслідки своєї роботи.

Стінна преса факультетів провела значну роботу по підготовці до екзаменів. В стінних газетах вміщувалися матеріали, присвячені підготовці до сесії, статті і замітки відмінників навчання, які ділилися своїм досвідом підготовки, статті з порадами викладачів і т. д.

Редколегії таких газет, як «Філолог» (редактор т. Найдман), «Земля і надра» (редактори тт. Кириленко і Беккер), «Історик» (редактор тов. Кірін), не тільки пропагують досвід кращих людей і висвітлюють роботу партійних, комсомольських та профспілкових організацій, але й піднімають наболілі питання з життя факультетів, гостро критикують недоліки, викривають ледарів, порушників трудової дисципліни. Такі газети користуються заслуженою популярністю і з інтересом читаються студентами.

Але в університеті є газети, які боязко критикують недоліки в роботі, матеріали, поміщені в них, не завжди відзначаються актуальністю, дійовістю, окремі статті носять поверховий характер з висновками типу: «необхідно поліпшити роботу», «ці недоліки повинні бути усунені» і т. п. Звичайно, дійовість такої критики дуже слаба, а це підриває

авторитет газети, зменшує її роль в поліпшенні підготовки до сесії.

В значній мірі це стосується газети «Хімік» і особливо газети «Телескоп», редколегія якої в цьому році працює незадовільно.

Велику роль у розгортанні критики відіграють сатиричні додатки до факультетських стіннівок. Сатиричні додатки таких факультетських газет, як «Історик» і «Філолог», допомагають газеті в викритті недоліків, зброєю сміху засуджують вчинки окремих студентів. В більшості ж додатків немає ні сатири, ні гумору—цієї найгострішої зброї в боротьбі з недоліками. Особливо це стосується сатиричного додатку однієї з неоганих факультетських газет «За мічурінську біологію». Взяти хоч би останній номер. Недбало написаний, неохайно оформлений, він звертає увагу й на іншу свою сторону: замість принципового підходу до справи, подачі матеріалів у дотепній формі, редколегія займається зубоскальством, некритично ставиться до своєї роботи. Редколегія газети повинна з усією серйозністю віднести до роботи сатиричного додатку і зробити його дійсно бойовим і сатиричним.

Головним завданням факультетських газет під час зимової екзаменаційної сесії є боротьба за підвищення якості навчання і дисципліни, популяризація досвіду роботи кращих студентів і різка критика ледарів, порушників порядку. Ці і подібні питання повинні завжди стояти в центрі уваги стінних газет. Саме від стінної преси в значній мірі залежатиме ліквідація окремих недоліків в проведенні екзаменаційної сесії.

Стінні газети повинні уважно слідкувати за ходом сесії, чуйно відгукуватися на всі її події, не випускати з поля зору жодної деталі. Факультетська преса повинна широко висвітлювати досягнення окремих груп на сесії, негайно викривати і глибоко аналізувати причини цих недоліків.

Під час іспитової сесії стінгазети повинні бути особливо оперативними.

Щоб вміло поєднати випуск стінгазет з успішним складанням екзаменів, необхідно передусім внести чітку систему в свою роботу.

Вже напередодні сесії редколегія повинна скласти план роботи, який би охоплював саме екзаменаційний період з урахуванням строків складання іспитів і заліків.

Відповідно до цього повинні плануватися короткочасні засідання редколегії. Велику допомогу редколегіям стінгазет зобов'язані надати партійні, комсомольські і профспілкові бюро факультетів, а також парторги, комсорги і профорги груп.

Успішне проведення сесії є спільна, кровна справа всіх громадських організацій нашого університету.

Говорять редактори стінгазет

ВІРНИЙ ПОМІЧНИК

Великою підмогою в учбово-виховній роботі для партійної організації філологічного факультету є стінна газета «Філолог» (відповідальний редактор тов. Найдман, змінні редактори тт. Фабіанська і Герасименко). Зараз, в час заліково-екзаменаційної сесії, варто поговорити про те, що зробила і робить стінгазета для поліпшення академічної успішності на факультеті, які її успіхи і недоліки в цій важливій справі.

Основне завдання студентів—навчання. І тому цілком природно, що в кожному номері газети публікуються матеріали про хід навчання, про позитивне й негативне в учбовому процесі. Тут матеріали і про семінари, і про самостійну роботу студентів, і про практичні заняття, і про консультації і т. ін.

На початку семестру газета організувала ряд статей на допомогу першокурсникам з метою допомогти їм вивчити особливості навчання у вищій школі. Виконуючи своє основне завдання по боротьбі за високу успішність, стінгазета використовує різні форми роботи. З такою метою на своїх сторінках вона розповідає про роботу академічних груп, прагне вказати на головні недоліки, не замовчуючи звичайно, й інших. Газета розповідає про роботу кращих студентів, про роботу студентів над найбільш важкими для вивчення дисциплінами і т. ін.

Редколегія тримає постійний зв'язок з партійним і комсомольським бюро факультету. Завдяки цьому, вона піднімає на сторінках стінгазети зловідомі питання учбової роботи і попереджує окремі недоліки, не дає їм розростатися. Позитивним є й те, що редколегія тримає зв'язок з викладачами. Це дає їй можливість висвітлювати стан академічної роботи більш конкретно і глибоко. Висвітлює стінгазета й таку сторону справи, як організація активу груп на боротьбу за успішність. Газета публікує статті про авангардну роль комуністів в боротьбі за високу успішність в групі, про роботу комсомольських бюро, профоргов і старост в групі. Це подається або в формі виступу това-

ришів про досвід своєї роботи, або в формі показу організації роботи в групі.

Важливим в роботі стінгазети є те, що її виступи знаходять резонанс в колі читачів. Якщо газета добила цього, значить вона, образно кажучи, б'є влучно в ціль.

Влучила в ціль, наприклад, стаття тов. Зубова, який веде семінарські заняття на II курсі. Ця стаття відмічалась в свій час серйозні недоліки в підготовці студентів II курсу російського відділу до семінарів з основ марксизму-ленізму.

Вона стала предметом гарячого обговорення комсомольських зборів групи і цим активно допомогла студентам ліквідувати свої недоліки у підготовці до семінарських занять.

Наприкінці жовтня газета надрукувала статтю комуніста тов. Денисюка про стан роботи на I курсі російського відділу. Редколегія своєчасно подала серйозний сигнал про неблагополучний стан на цьому курсі. Це в певній мірі примусило глибше вивчити становище на курсі, і незабаром комсомольське бюро факультету провело рішучі заходи по ліквідації недоліків в роботі комсомольської організації курсу.

Але, на жаль, ми не можемо ще сказати, що в ціль влучають всі статті, які публікує «Філолог». Зустрічаються статті, яким бракує потрібної конкретності, предметності.

В цілому, активно допомагаючи боротися за кращу успішність студентів на факультеті, стінгазета ще не використовує в повній мірі своїх можливостей. Тут варто відмітити такий недолік: редколегія має все ще вузьке коло кореспондентів (переважно це студенти, що приймають активну участь в громадському житті). Розширивши коло дописувачів, газета цим самим втягнула б в боротьбу за високу успішність більш широкі кола студентів і зіграла б ще більшу роль у піднятті активності студентів, в їх вихованні. Тенденція до цього у редколегії є, і є надія, що цей недолік з часом буде переборений.

В. МІНОВ, член партійного бюро філологічного факультету.

ДРУГ І ПОРАДНИК

Академічна робота студентів стоїть в центрі уваги газети на протязі всього семестру і особливо в період підготовки до сесії. Майже повністю цьому питанню був присвячений один із останніх номерів газети (№ 6 від 30-XI 1954 р.). Запорукою успішного складання екзаменів і заліків є підготовка до семінарських занять. На сторінках нашої газети систематично висвітлюються результати семінарських занять з соціально-економічних дисциплін, а також з дарвінізму.

Мені здається особливо цінним те, що результати деяких семінарських занять висвітлюють викладачі, що ведуть відповідні семінари (наприклад, М. К. Симоненко, О. Н. Радченко).

Велике значення в академічній роботі студентів має проведення товариських та офіційних колоквіумів. Наша газета намагалася популяризувати кращий метод в проведенні товариських колоквіумів, критикувала тих, хто погано готувався, або зовсім не приходив на колоквіуми. Так, газета висвітлювала результати товариських колоквіумів з хімії, вве-

дення в біологію (I курс), з фізіології людини і тварини (III курс) і інш.

Певну роль повинні відіграти виступи на сторінках газети кращих студентів нашого факультету тт. Кульбій, Коган (V курс), Чернеги (IV курс), які поділились своїм досвідом роботи, порадили студентам молодших курсів більше читати, цікавитись біологією, набувати навиків практичної і експериментальної роботи, систематично працювати, планувати свій робочий день.

Наша газета вміщувала такі статті, як про користь консультацій з педагогіки (доцент Дем'яненко), писала про те, як іноді невірно використовують студенти дні самостійної роботи, перетворюючи їх на дні відпочинку.

Наша газета допомагає громадськості факультету боротися з недоліками в підготовці до сесії, але всі критичні замітки обговорюються в групах і не завжди по них приймаються рішення.

ВІННИКОВА, редактор газети «За мічурінську біологію».

ВИБОРИ НАРОДНИХ СУДІВ

Ще задовго до початку голосування на виборчій дільниці зібралися члени виборчої комісії, агітатори. Біля входу в виборчу дільницю—лозунги, плакати, які закликають віддати свої голоси за обранців народу. У вестибюлі великий плакат: «Добро пожаловать» і далі плакат, який виражає волю всіх трудящих—«Народи мира желают мира». Іде остання підготовка до початку виборів.

Шість годин ранку. Б'ють Кремлівські куранти. Голова виборчої комісії, доцент, кандидат хімічних наук Оленович запрошує виборців прийняти участь в голосуванні.

До списків підходять робітник заводу ім. 16-го парт'їзду т. Драган Федір Федорович, робітник взуттєвої фабрики Чобан Віра Антонівна, робітниця швейної фабрики Андреева Тамара Дмитрівна, пенсіонерка, почесний залізничник, старий член партії Кашина Олександра Сидорівна. Тут і молоді виборці, які голосують вперше—Андреева Віра Дмитрівна, студентка залізничного технікуму, Бардадимов В. Ф. та Булавка З. О.—учні.

Перший виборчий бюлетень опускає кур'єр нерво-патологічної лікарні Малахівський І. М. За ним до виборчої урни підходить робітниця ресторану Вуколова О. І., пенсіонерка Лисая О. К.

Опускаючи бюлетень, старий робітник, вантажник Одеського порту Калташинський О. Г. каже:

— Я голосую за своє щастя, за наше радянське правосуддя. Я 40 років працюю в Одеському порту. Якою нестерпно тяжкою була праця до революції! Вантажі я носив на плечах. Зараз же все механізоване. Я широ вдячний Радянській владі за те, що моя праця стала легкою і радісною.

Один за другим підходять виборці до виборчих урн, виконуючи свій громадський обов'язок. Всі вони сповнені бажання працювати на благо нашої Радянської Батьківщини, захистити і відстояти справу миру у всьому світі.

На виборчій дільниці відкрита дитяча кімната, працює медпункт, радіотрансляційний вузол, для виборців відкриті зоологічний, палеонтологічний і мінералогічний музеї.

Музеї університету відвідало понад 2000 чоловік, які з великим інтересом оглянули експонати. До 12 годин дня на виборчій дільниці № 11 в голосуванні прийняло участь 1870 виборців. Вибори проходили при великій політичній активності трудящих, організовано, без найменших порушень виборчої системи.

Для виборців відбулися концерти художньої самодіяльності. З великим успіхом виступали студенти країн народної демократії—квартет студентів-поляків, студент-кореець Лі-рі-су із сольним співом. Концертами обслужено біля 2100 виборців.

У фойє виборчої дільниці під радіолю танцює і веселиться молодь.

Редколегія виборчої дільниці випустила 3 номери стінної газети «Бліскавка», в яких вміщені фотографії кращих агітаторів, виборців, які перші проголосували. В стінних газетах виборці розповідають про свої патріотичні почуття, про велику гордість за свою соціалістичну Батьківщину.

Вибори пройшли організовано при великій політичній активності.

До 75-річчя з дня народження Й. В. Сталіна

Вся наша країна відзначає сімдесятий річчя з дня народження Й. В. Сталіна.

В нашому університеті 18 грудня відбувся семінар агітаторів, присвячений цій знаменній даті.

З доповіддю перед агітаторами виступив тов. Щербakov, який зупинився на основних етапах життя і діяльності Й. В. Сталіна.

Перед слухачами проходить все багатогранне, яскраве життя Й. В. Сталіна, життя, сповнене великої і невтомною боротьби за перемогу пролетарської революції і будову нового соціалістичного суспільства.

В ході доповіді тов. Щербakov

звертає увагу агітаторів на ті основні моменти, які треба підкреслити в їх бесідах із студентами. Слухачі дуже уважно прослухали доповідь, яка принесла їм велику користь в їх роботі.

В усіх академічних групах 20 грудня відбулися бесіди про життя та революційну діяльність великого учня та продовжувача безсмертної справи В. І. Леніна.

Наукова бібліотека влаштувала велику виставку, присвячену Й. В. Сталіну. Тут твори В. І. Леніна та Й. В. Сталіна, спогади про Йосифа Віссаріоновича, художні твори про Й. В. Сталіна.

ВЕЛИКИЙ ПРОДОВЖУВАЧ СПРАВИ ЛЕНІНА

Сьогодні радянський народ відзначає сімдесятитриця для нашої країни — вірного учня і соратника В. І. Леніна, великого продовжувача ленінської справи.

Ім'я Сталіна безмежно дороге радянським людям і трудящим всього світу. Все його життя було віддане великій справі визволення робітничого класу і всіх трудящих від гніту експлуататорів, справі боротьби за торжество комунізму. В жорсткій боротьбі з царизмом і капіталізмом понадихали великі ідеї марксизму-ленінізму, які вказували робітничому класові шляхи до визволення від експлуатації, до завоювання влади і побудови соціалізму. І. В. Сталін глибоко вірив в народ, в невичерпну революційну енергію і творчу ініціативу робітників та селян і в усій своїй діяльності спирався на маси, бачив в них справжніх творців історії. І. В. Сталін завжди виступав як вірний і достойний учень В. І. Леніна. У всьому і всюди він залишався вивченим ленінцем, стійким послідовником і захисником ленінських ідей. В Леніні він бачив великого творця і вождя нашої партії, керівника вищого типу, гірського орла, який не знає страху в боротьбі. Разом з В. І. Леніним і під його керівництвом І. В. Сталін боровся за партію нового типу, гартував її в непримиренній боротьбі з усіма ворогами ленінізму.

Велика історична місія випала на долю російського пролетаріату — першим прорвати ланцюг світового імперіалізму, визволити трудящих нашої країни від гніту капіталу, побудувати соціалістичне суспільство. До виконання цього історичного завдання робітничий клас нашої країни був підготовлений всією багатющою гігантською роботою Комуністичної партії. Організуючи бойовий союз робітничого класу і трудового селянства, партія забезпечила перемогу Великої Жовтневої соціалістичної революції, встановлення диктатури пролетаріату.

Після перемоги Жовтневої революції Комуністична партія стала правлячою партією, керуючою і спрямовуючою силою Радянської держави. Перед нею з усією гостротою поставили найскладніші завдання створення нової, соціалістичної держави і побудови соціалізму. І. В. Сталін був найближчим помічником В. І. Леніна в будівництві і зміцненні першої в світі соціалістичної держави робітників і селян. Як народний комісар в справах національностей І. В. Сталін безперечно керував здійсненням національної політики Комуністичної партії, яка згуртувала народи нашої країни в єдину братню сім'ю під прапором Рад.

В суворі роки громадянської війни і боротьби з іноземною інтервенцією Комуністична партія підняла весь народ на Вітчизняну війну для захисту великих заввоюваних Жовтневої соціалістичної революції. Всією справою оборони Радянської держави керував Центральний Комітет партії на чолі з В. І. Леніним. Найближчим помічником Леніна в організації і політичній освіті Червоної Армії, в здійсненні ленінського плану розгрому ворогів були Сталін, Молотов, Калінін, Свердлов, Фрунзе, Ворошилов, Каганович, Орджонікідзе, Кіров, Куйбисев, Микоян, Жданов, Державинський, Хрущов та інші видатні діячі партії.

«...Тільки завдяки тому, — казав В. І. Ленін, — що партія була на сторожі, що партія була якнайсуворіше дисциплінована і чого те, що авторитет партії об'єднував усі відомства в єдиний і по дозволу, що його дає ЦК, як один ішли десятки сотні тисячі, і тільки-нікчем, мільйони, і тільки через те, що нечужі жертви були принесені, — тільки через це було, як сталося, могло статися. Тільки через те, незважаючи на двоязвоний, тризвоний і чотириразовий похід імперіалістичної Антанті та імперіалістичного світу, ми спромили були перемогти».

Під керівництвом Центрального Комітету і вождя партії В. І. Леніна радянський народ розгромив внутрішньорозривну і іноземну інтервенцію, забезпечив собі умови для терентивів, забезпечив собі умови для мирного господарського будівництва.

Керуючись ленінськими вказівками, розвинутими далі в працях І. В. Сталіна і в партійних рішеннях.

В. І. Ленін розробив струнку теорію, програму і тактику партії з національного питання. Він був натхненником політики рівноправності і дружби народів нашої країни. Ленінські програмні положення з національного питання, набули свого дальшого розвитку в творах І. В. Сталіна, в рішеннях партії. Здійснюючи ленінсько-сталінську національну політику, Комуністична партія згуртувала всі народи нашої країни в єдину братню сім'ю, забезпечила небачений економічний і культурний розквіт всіх народів СРСР.

Узагальнюючи досвід соціалістичного будівництва, І. В. Сталін розробив ряд проблем політичної економіки. Виходячи з ленінських вказівок, він обґрунтував шляхи і методи здійснення соціалістичної індустріалізації країни і колективізації сільського господарства. В працях І. В. Сталіна дана детальна розробка ленінських положень про методи соціалістичного господарювання, про необхідність використання закону розрахунок, про принцип матеріальної зацікавленості. Він розвинув і конкретизував марксистсько-ленінське положення про закономірності розвитку соціалістичного суспільства в його поступовому переході до вищої фази комунізму.

Спираючись на вихідні положення, подані в працях Маркса, Енгельса, Леніна, Сталін сформулював основний економічний закон планового, пропорційного розвитку народного господарства.

І. В. Сталін невтомно працював над зміцненням Радянської держави. Він вказував, що сила і могутність соціалістичної держави є важливою умовою успішного будівництва комунізму.

Комуністична партія завжди приділяла велику увагу справі зміцнення обороноздатності нашої Батьківщини. В час Великої Вітчизняної війни Комуністична партія виступала як натхненник і бойовий керівник радянського народу і його Збройних Сил. Рішенням Центрального Комітету партії і Радянського уряду на чолі Збройних Сил Радянської держави був поставлений І. В. Сталін. ЦК партії направив безпосередньо на військову роботу т. Булганіна, Жданова, Щербакова, Хрущова і інших членів ЦК. В суворих боях з численними ворогами партія відстоювала і зміцнювала ленінську єдність своїх рядів, що більше згуртувалося навколо свого Центрального Комітету. Монолітна єдність партійних рядів була, і є буде вирішальною умовою могутності і непереможності партії.

В усій своїй діяльності партія керується великим вченням Маркса—Енгельса—Леніна—Сталіна.

І. В. Сталін творчо розвивав марксистсько-ленінську теорію стосовно до нових історичних умов. В працях І. В. Сталіна розвинено далі ленінське вчення про імперіалізм, даний аналіз загальної кризи капіталістичної системи, сформульований основний економічний закон сучасного капіталізму. І. В. Сталін збагатив рядом нових положень вчення В. І. Леніна про марксистську партію нового типу, про пролетарську революцію та диктатуру пролетаріату, про стратегію і тактику класової боротьби пролетаріату.

Великий Ленін висував і всебічно розробив ідею союзу робітничого класу і селянства при керівній ролі робітничого класу. Він бачив в цьому союзі вищий принцип диктатури пролетаріату, головну силу, здатну придушити експлуататорські класи і побудувати соціалізм. І. В. Сталін рішуче відстоював ленінську ідею про союз робітничого класу і селянства від нападок троцькістсько-бухаринської ворожої коалиції і приймав разом з іншими керівниками партії і держави активну участь в послідовному втіленні ідей Леніна в життя. Союз робітничого класу і колгоспного селянства, вивуканий Комуністичною партією, є джерелом могутності і непереможності Радянської держави.

Основною основою Радянської багатонаціональної держави є дружба на-

родів. В. І. Ленін розробив струнку теорію, програму і тактику партії з національного питання. Він був натхненником політики рівноправності і дружби народів нашої країни. Ленінські програмні положення з національного питання, набули свого дальшого розвитку в творах І. В. Сталіна, в рішеннях партії. Здійснюючи ленінсько-сталінську національну політику, Комуністична партія згуртувала всі народи нашої країни в єдину братню сім'ю, забезпечила небачений економічний і культурний розквіт всіх народів СРСР.

Узагальнюючи досвід соціалістичного будівництва, І. В. Сталін розробив ряд проблем політичної економіки. Виходячи з ленінських вказівок, він обґрунтував шляхи і методи здійснення соціалістичної індустріалізації країни і колективізації сільського господарства. В працях І. В. Сталіна дана детальна розробка ленінських положень про методи соціалістичного господарювання, про необхідність використання закону розрахунок, про принцип матеріальної зацікавленості. Він розвинув і конкретизував марксистсько-ленінське положення про закономірності розвитку соціалістичного суспільства в його поступовому переході до вищої фази комунізму.

ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ НАПЕРЕДОДНІ ЕКЗАМЕНІВ

Всю увагу підготовці до сесії

Е. ТКАЧУК, студент III курсу геологічного відділу, член профкому ОДУ, активний учасник університетської самодіяльності.

ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ПАРТІЇ І УРЯДУ ПО ПІДГОТОВЦІ ГЕОЛОГІВ І РОЗВІДНИКІВ НАДР

Після Великої Жовтневої революції перед Радянською Геологічною службою стояли важливі завдання: вивести геологічні зміжки країни і вивисити, якими корисними копалинами багата наша Батьківщина.

По 1918 році було знято біля 11% території Росії. Для виконання цього завдання була проведена реорганізація Геологічної служби і засновано в системі ВРНГ Головне Геологічне управління.

Кількість геологів різко зростає. Замість 8 геологів у 1882 році і 72 чоловік в 1918 році, в 1947 році працювали тисячі геологів, озброєних передовою геолого-розвідальною технікою (автомашини, літаки, самохідні станики, апаратура геофізичних методів розвідки).

XVI і XVIII з'їзди партії поставили перед геологами важливі і почесне завдання: забезпечити промисловими запасами сировини діючі і ті, що будуються, підприємства і створити резерви нових промислових запасів по всіх районах Союзу.

В 1947 році геологічною зйомкою було покрито, розвідано і здано в експлуатацію велику кількість місцевих знаходжень корисних копалин. В результаті зробленої армією геологів величезної роботи з'явилися нові галузі досліджень, що раніше знаходилися в зародковому стані, або зовсім не вивелися в списки наукових дисциплін (літологія, геохімія, експериментальна мінералогія, геотектоніка рудних полів, вчення про корисні копалини, інженерна геологія).

Інші галузі геологічних наук набули нових напрямків розвитку, нові області винахідництва і нову методику (стратиграфія, палеонтологія, петрографія, мінералогія, четвертична геологія). Введені в геолого-розвідальні роботи методи фізичної і колоїдної хімії, кристалохімія, геофізика, аналіз: хімічний, рентгеновий, спектральний, термічний і т. ін. Це викликало необхідність поглиблення раніше виконаних зйомок і дальшого продовження їх на

ВСЮ УВАГУ ПІДГОТОВЦІ ДО СЕСІЇ

Під час весняної екзаменаційної сесії головним чином зверталася увага на підвищення екзаменаційних вимог. Тому в результаті останньої сесії значно знизився процент відмінних оцінок і відповідно підвищився процент посередніх оцінок. У наступній зимовій екзаменаційній сесії рівень екзаменаційних вимог буде підвищуватися. Неухильно підвищення екзаменаційних вимог викликає необхідність більш досконалої і зачасної підготовки до наступних екзаменів.

Розклад заліків та екзаменів і «Положення про складання заліків та екзаменів» були обговорені на зборах кожного курсу.

Питання підготовки до зимової екзаменаційної сесії обговорювалось на відкритих партійних зборах факультету.

Перехід II, III, IV і V курсів геологічного відділу на учбові плани з нових спеціальностей з 6 грудня викликав значні зміни в складі екзаменаційних дисциплін. В зв'язку з цим довелося скласти повний графік заліків і екзаменів для цих курсів.

Зараз головне завдання полягає в найкращій організації самостійної роботи студентів із залікових та екзаменаційних предметів. Дорога кожна хвилинка. Але ж далеко не всі можуть ми правильно використувати, іноді дорожчий час розтрачується даремно. Так, 11 грудня був проведений загальнофакультетський вечір відпочинку з танцями, а 12 грудня, крім того, такий же вечір II курсу, також не без танців.

Особлива увага повинна бути звернена на самостійну роботу перших курсів, що вперше складають екзаменів у вузі, а також на підготовку до екзаменів IV і V курсів геологічного відділу.

СМІРНОВ О. М., декан геолого-географічного факультету.

НА НАШОМУ КУРСІ

У нас на курсі три фурації: фізикографічна, економікогеографічна і гідрологічна.

Із них дві групи складають два екзамена, а одна — три. Та не дивлячись на те, що екзаменів небагато, вони вимагають серйозної підготовки.

Крім того, нам потрібно ще скласти всім заліків, певну кількість практичних робіт — карт, графіків, протоколів і т. ін.

Тому вже з самого початку грудня в групі відчувалася напружена робота обстановкою. Вечорами в кабінеті картографії наші студенти виконують практичні заняття. І більшість студентів уже повністю виконали завдання з картографії (Антонко, Погребняк та інші). Але треба сказати, що в групі ще є студенти (Матвеева, Статін), які не розуміють, що без заці практичних робіт, їх не допустять ні до заліку, ні до екзамену.

В підготовці до екзаменів нам багато допомогли колективуми з картографії, а також з фізгеографії.

При підготовці до колективуму з картографії ми розбирали всі види картографічних сіток. Цікаво і з великою користю для студентів пройшов колективум з геоморфології.

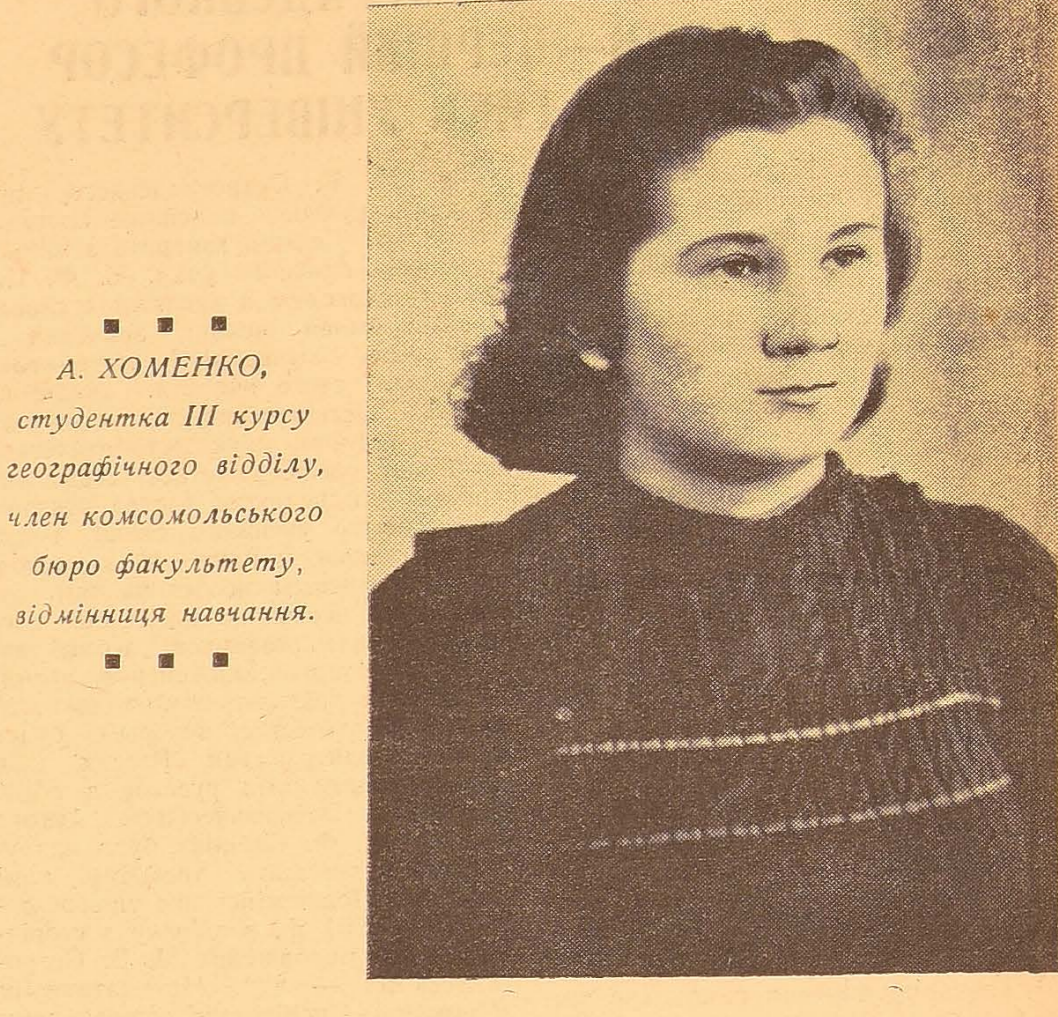
Тут особливо до наших питань і відповіді демонструвалися діапазонні, які зображують форму рельєфу, що створюється роботою проточної води.

Це допомогло нам краще уявити і розібратися у вичисленому матеріалі. Із досвіду минулого року ми зрозуміли, що колективна підготовка до іспитів допомагає дуже багато. Зараз наші економікогеографи готуються колективно до заліку з фізгеографії. Це допоможе їм краще запам'ятати географічні назви і добре орієнтуватися по карті.

Крім того, група вирішила колективно готуватися до всіх екзаменів. Ми сподіваємося, що ця колективна підготовка себе виправдає і допоможе нам добре скласти іспити.

Свій метод колективної підготовки ми пропонуємо і іншим комсомольським групам.

БУРЛАЧУК, комсорг групи II курсу.

А. ХОМЕНКО, студентка III курсу географічного відділу, член комсомольського бюро факультету, відмінниця навчання.

ГЕОЛОГИ-ПЕРШОКУРСНИКИ НАПЕРЕДОДНІ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ

Скоро у наших першокурсників в залікових книжках з'являться перші записи викладачів. Приємно, відкривши залікову книжку, прочитати: «завраховано», «відмінно», «добре».

Але такий результат не дається без впертої, настирливої роботи. Більшість студентів перших курсів геолого-географічного факультету з перших днів серйозно поставились до навчання і добре засвоїли просту істини: щоб одержати міцні знання, необхідно в вузі, як і в школі, займатися щоденно.

Яскравим доказом цього є семінарска заняття з основ марксизму-ленінізму. Семінари у нас проходять дуже жваво, при великій активності студентів. Особливо змістовними будують відповіді студентів Галушко, Зіненберга, Бордона, Ренґи, Огоноченка, Коломійцева, Результенка та інші. Непогані результати дали офіційні колективуми з загальної геології та хімії. В групі гідрологів (комсорг Огоноченко) — Орнимова з математики, Шмуклер — Тучний з математики, Комсомольські, які страждають лінійно, частіше питають. Але треба сказати, що в групі розвідальників комсомольське бюро працює ще не досить добре.

Тут комсорг інколи піднімає собою бюро, намагаючись зрозуміти все сам. Велику роль в підготовці студентів до сесії відіграє агітатор, який повинен вникати в повсякденне життя курсу. Але агітатор групи гідрологів, аспірант кафедри гідрології тов. Швебс Г. І., з'являється на курсі тільки по понеділках, щоб провести політичну годину.

В групі розвідальників (комсорг Бордон) часто проводяться комсомольські літучки, присвячені питанням дисципліни і навчання. В сатиричному номері газети «Ніс» (орган сатиричної групи розвідальників)

своєчасно було поставлене питання про погане відвідування занять студентами Кривим, Вартачанцем, Пангалю. Відвідування цих студентів поліпшилось.

В період підготовки до сесії дуже важливо, щоб комсорг і члени бюро добре знали кожного комсомольця, знали особливості його характеру, побутові умови його життя. Саме це дає можливість Бордону та Огоноченко підходити до кожного комсомольця індивідуально. Так, студент Васильєв допомагає студентці Панталі з англійської мови, Ткаченко — Орнимова з математики, Шмуклер — Тучний з математики, Комсомольські, які страждають лінійно, частіше питають. Але треба сказати, що в групі розвідальників комсомольське бюро працює ще не досить добре.

Тут комсорг інколи піднімає собою бюро, намагаючись зрозуміти все сам. Велику роль в підготовці студентів до сесії відіграє агітатор, який повинен вникати в повсякденне життя курсу. Але агітатор групи гідрологів, аспірант кафедри гідрології тов. Швебс Г. І., з'являється на курсі тільки по понеділках, щоб провести політичну годину.

І. Чигридова, студ. III курсу геолого-географ. ф.ту.

1865 ДО 90-РІЧЧЯ 1955

ОДЕСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

УЧЕнь М. В. Остроградського

Є. Ф. САБІНІН—ПЕРШИЙ ПРОФЕСОР

ЧИСТОЇ МАТЕМАТИКИ УНІВЕРСИТЕТУ

В 1865 році Рішельєвський ліцей в Одесі було перетворено в повноправний навчальний заклад — Новоросійський університет з трьома факультетами: історико-філологічним, фізико-математичним та юридичним. Фізико-математичний факультет, на якому заняття почалися восени того ж року як на першому, так і на другому курсі, був в цілому добре забезпечений викладачами, професорами Рішельєвського ліцею та запрошеними з інших міст. Разом з тим, кафедра чистої математики лишилася вакантною. Ось чому викладання цієї дисципліни було тимчасово доручено професорам кафедри прикладної математики (механіки) І. Д. Соколову, який був першим ректором нашого університету та К. І. Коростельову, який в першому навчальному році викладав диференціальне, інтегральне та варіаційне числення та інтегрування диференціальних рівнянь.

На вакантну кафедру чистої математики в 1866 році професор Коростельов запропонував викладача третьої московської гімназії Єгора Федоровича Сабініна, який швидко захистив магістерську дисертацію в Московському університеті. Після обрання його факультетом та Радою університету Є. Ф. Сабінін перейшов восени 1867 року в Новоросійський університет доцентом чистої математики і з того часу безперервно до 1889 року успішно викладав цю дисципліну в університеті і вив значну наукову роботу, відігравши велику роль в житті фізико-математичного факультету і всього університету, як один з найавторитетніших його професорів.

Єгор Федорович Сабінін народився в 1831 році в Колодні в небагатій дворянській родині. Після закінчення гімназії вчився в Петербурзі в Головному педагогічному інституті, куди молодого Сабініна привело жадуче бажання стати математиком. Тут під керівництвом знаменитого математика академіка М. В. Остроградського, одного з засновників Петербурзької математичної школи, яка прославила вітчизняну математику, Сабінін пройшов добру підготовку з математики. Після закінчення в 1856 році інституту з срібною медаллю Є. Ф. Сабінін, завдяки клопотанням свого вчителя, одержав призначення в одну з московських гімназій. М. В. Остроградський домігся цього для того, щоб створити кращі умови для наукової діяльності свого учня. Є. Ф. Сабінін виправдав сподівання М. В. Остроградського. В 1861 р. з'явилась перша друкована робота Є. Ф. Сабініна. В ній, у згаданій вже магістерській дисертації, а також в докторській, захист якої відбувся в Новоросійському університеті 17 (22) березня 1868 року, (це був перший захист дисертації з математики в нашому університеті), Є. Ф. Сабінін узагальнює та розвиває далі результати М. В. Остроградського по варіаційному численню. В названих роботах Є. Ф. Сабінін займається дослідженням найбільших та найменших значень кратних інтегралів, питанням, яким жваво цікавилось багато видатних вчених того часу. Варіаційному численню присвячені й інші основні наукові праці Є. Ф. Сабініна, вплив на які досліджень М. В. Остроградського помітний не тільки у їх змісті, а навіть в назвах багатьох з них. В цих працях Є. Ф. Сабінін одержав значні результати в варіаційному численні, які перекидаються з теоремами Остроградського, Якобі, Клебша та інших видатних вчених. В інших своїх роботах Є. Ф. Сабінін застосовує варіаційне числення до механіки та геометрії. Заслужовує уваги також його промова на акті Новоросійського університету 31 серпня (12 вересня) 1881 року. Ця промова—перша наукова біографія акаде-

міка М. В. Остроградського, про якого, керуючись власними спогадами, Є. Ф. Сабінін говорить з широкою теплою вдячною учня. Є. Ф. Сабінін підкреслює в заключних словах своєї промови велике значення в розвитку вітчизняної математики діяльності свого вчителя, академіка М. В. Остроградського, «якого імя в історії наук математических займаєт самое почетное место, которого, как великого своего учителя, передавшего ученикам своим и любовь к науке, и ключ к самостоятельному научному исследованию, будут чтить несколько поколений профессоров и наставников учебных заведений, моряков, инженеров, артиллеристов и других полезных деятелей в нашем отечестве, которым будет всегда гордиться вся Россия, как прославленным имя русское в области наук математических». Актова промова Є. Ф. Сабініна була надрукована в тридцять третьому томі «Записок Новоросійського університету», а в 1901 р. в зв'язку з сторіччям з дня народження М. В. Остроградського, — в «Математичному збірнику» — керівному вітчизняному математичному журналі.

Зразу ж після захисту докторської дисертації Є. Ф. Сабінін був обраний професором кафедри чистої математики університету. На цій посаді він заслужив велику повагу, завдяки своїм науковим та педагогічним здібностям. Багато з учнів Є. Ф. Сабініна потім стали викладачами університету. Серед них особливо виділяється професор С. П. Ярошенко, прогресивний діяч та визначний математик, який довгий час був ректором нашого університету.

Сабінін був прихильником університетської автономії і вважав її однією з головних умов нормального університетського життя, він гаряче відстоював справедливість та законність в університетських справах і тим самим часто поділяв думку передової частини професури Новоросійського університету. Є. Ф. Сабінін був одним з найбільш активних членів Вченої Ради університету, в 1880—1881 рр.—деканом фізико-математичного факультету, а також брив участь в діяльності різних університетських комісій.

Робота в бібліотечній комісії університету привела до тяжкого захворювання Є. Ф. Сабініна, що примусило його в 1889 році залишити любиму справу—роботу в університеті. Після цього Є. Ф. Сабінін повертається до Москви, де, майже весь час прикований до ліжка, живе до 1909 року, року своєї смерті.

Незважаючи на тяжку хворобу, Є. Ф. Сабінін і в цей час продовжує наукову роботу, інколи відвідує засідання широко відомого Московського математичного товариства, членом-засновником якого він був разом з іншими видатними російськими математиками; пише підручник з варіаційного числення. Вказаний підручник—один з перших, написаних російською мовою,—в першій своїй частині містить з використанням праць автора виклад теоретичного матеріалу, головним чином необхідних умов екстемуму різних функціоналів, а в другій—цікаво підібрані задачі з їх повним розв'язанням. Деякі з цих задач мають значну цінність для механіки та геометрії.

До самої смерті Є. Ф. Сабініна продовжують з'являтися нові його праці в «Математичному збірнику», де, як і в «Записках Новоросійського університету», вони друкувались і раніше, та в інших виданнях, підкреслюючи тим самим таку ж безмежну відданість їх автора науці, якою відзначалась також його діяльність в нашому університеті.

С. М. КІРО, кандидат фізико-математичних наук.

ГОРДИСТЬ РОСІЙСЬКОГО ТЕАТРУ

Недавно минуло 90 років з дня народження видатної російської артистки Віри Федорівни Комісаржевської.

Віра Федорівна походила з висококультурної родини музикантів. Батько артистки, видатний співак Федір Петрович Комісаржевський, був людиною великих культурних різносторонніх інтересів. Мати, Марія Миколаївна Шульгіна, була прекрасною співачкою і музиканткою.

Комісаржевський намагався прищепити дочці любов до мистецтва. Віра Федорівна почала свою артистичну діяльність на любительській сцені, з великим успіхом виступала в спектаклях Товариства мистецтв і літератури під керівництвом К. С. Станіславського.

В 1894 році Комісаржевська стає професійною артисткою. Вже в перші сезони вона грає великі ролі класичного репертуару. Вона завойовує славу, як артистка великої простоти, сценічної правди і безпосередності.

Один з перших рецензентів гри Комісаржевської справедливо підкреслював силу її артистичної індивідуальності: «...в личности ее заключается та святая искорка, тот заветный огонек, который составляет секрет чарующего впечатления, производимого на зрителя игрой молодой артистки».

В 1896 році Віра Федорівна була запрошена до трупи Александрінського театру в Петербурзі, де грала до 1902 року.

Атмосфера в Александрінському театрі була прямо протилежна тій атмосфері, яку шукала В. Ф. Комісаржевська. Вона належала до тих художників сцени, які, подібно до Станіславського і Немировича-Данченка, мріяли про відновлення театру, пов'язуючи його з сучасним життям.

Комісаржевська відразу завойовувала увагу і любов демократичних глядачів. Важливим творчим досягненням її в цей період було створення образів Ніни Зарічної («Чайка» А. П. Чехова) і Лариси («Бесприданница» О. М. Островського).

«Бесприданница» з участю Комісаржевської стала значним суспільним явищем. Смерть Лариси стверджувала право людини на вільне життя.

Для творчості Комісаржевської характерна ця тема боротьби, тема безкомпромисності.

В Ларисі і Ніні Комісаржевська

показала трагедію жінки, яка марно намагається вирватись з оточуючого її середовища.

Демократична направленість, неможливість реалізувати свої художні шукання в умовах імператорської сцени привели артистку до розриву

з Александрінським театром. З театром артистка порвала раз і назавжди і ніколи не шкодувала за цим.

На час розриву з Александрінським театром Комісаржевська була в повному розквіті свого прекрасного обдарування. Свою гру вона тісно пов'язувала з життям, бажаючи перенести на сцену свій світогляд, свої важливі думки.

Комісаржевська готувала роль, вникаючи в кожну думку автора, прагнучи, за порадом Шепкіна, «влезти в кожу действующего лица».

Качалов вважав, що народження нової ролі в МХАТ рівноцінно народженню людини. Цю думку в повній мірі можна віднести до В. Ф. Комісаржевської.

У дні 1904—1905 років Комісаржевська організує концерти, збір з яких йшов на потреби революційних гуртків. Виступаючи в концертах, вона читала «Пісню про Сокола» М. Горького.

Свій репертуар вона протиставляла реакційному репертуарові більшості буржуазних театрів.

В репертуар Комісаржевської цих років входили «Дачники», «Дети

солнца» М. Горького, «Дядя Ваня» «Чайка» А. Чехова, «Бесприданница» та «Таланты и поклонники». О. Островського, «Нора» («Кукольный дом») Ібсена.

В трактовці цих ролей глядачі бачили Комісаржевську, як артистку великої глибини, правдивості і щирості.

Реакція, що наступила після придрушення першої російської революції, відбилась на деякий час і на мистецтві Комісаржевської. Але не забаром, зрозумівши всю фальшивість і антихудожність формалістичної режисури, артистка різко пориває з нею.

В 1909—1910 рр. Комісаржевська з невеликою трупкою розпочала велику поїздку по різних містах. Вона відвідала Москву, Ригу, Вільно, Київ, Одесу, Ташкент.

Поїздка носила триумфальний характер. Але Комісаржевській потрібний був новий ідейно-значний репертуар. Вона ясно усвідомлювала кризу буржуазного театру.

В час поїздки, в Харкові, Комісаржевська звернулася до трупи з листом, в якому писала про своє рішення залишити сцену:

«Я ухожу потому, что театр в той форме, в какой он существует сейчас, перестал мне казаться нужным, и путь, которым я шла в исканиях новых форм, перестал мне казаться верным».

Комісаржевська мріяла створити школу-студію, яка б виховувала не тільки майстра-артиста, але й всебічно розвинену людину. Однак її мрія не здійснилася. Несподівано 10 лютого 1910 року Комісаржевська померла від чорної віспи.

По силі ніжної і палкої любові до неї глядача Комісаржевську можна порівняти лише з Ермоловой.

Комісаржевська грала на сцені лише 18 років. Але уже з перших років було видно, що на сцену прийшла артистка, яка створила свій власний стиль, артистка, яка зуміла передати думки і настрої сучасної їй демократичної молоді.

Народ завжди буде цінити Комісаржевську—чесного і сміливого художника, ім'я якої золотими літерами вписане на сторінках історії російського театру.

О. ГРЕЧАНИЙ.

Забезпечити потреби студентів

У відповідь на неодноразові скарги студентів про недостатнє забезпечення їх потреб буфетами і ідальнею редакція нашої багатотиражки та профком організували комісію громадського контролю для перевірки роботи ідальні та буфетів.

17 грудня комісія зробила перевірку, в результаті якої виявилось, що асортимент страв в ідальні дуже обмежений і одноманітний.

Виявилось, що причина такого стану в тому, що ідальня недостатньо забезпечується II трестом ідальні і ресторанив такими продуктами, як макаронні вироби, м'ясо, рослинне масло, ковбаса, овочеві консерви, крупи.

Так, на період з 1-го по 15-е грудня ідальня повинна була одержати м'яса 1200 кг, а одержала всього 730 кг; ковбасних виробів одержано лише 25 замість 160; крупів 215 кг замість 500, до того ж зовсім обмежений асортимент крупів.

Зовсім незадовільно забезпечує трест університетські буфети. Рідко бувають там пірижки, булочки, пончики, бутерброди і т. ін., а коли вони й з'являються, то в мізерній кількості.

Так, 17 грудня буфет на вул. Петра Великого, де найбільше скупчення студентів (до 800 чол.), одержав лише 50 хрустів, 20 порцій кулешки і 3,5 кг печива. Ясно, що такою кількістю продукції не забезпечити 800 студентів.

Про нетерпимий стан з забезпеченням буфетів і ідальні університету продуктами працівники II тресту ідальні і ресторанив були інформовані уже неодноразово. Працівники тресту давали обіцянки налагодити цю справу, але слова їх розкодаються з ділом.

Під час перевірки виявилось також, що в приміщенні ідальні зе-

лена кімната не придатна для чистки овочів, бо каналізація там пошкоджена, вода не подається, і картоплечисна машина не працює. Через це овочі чистяться вручну на кухні, що є порушенням санітарного стану кухні.

Господарська частина університету повинна полагати каналізацію і зацементувати підлогу в зеленій кімнаті в найближчий час.

Слід би потурбуватись про забезпечення студентів гарячим чаєм у буфетах.

Директор бази тресту ідальні і ресторанив тов. Торговенко О. С. пообіцяв виділити для цього два «титани».

Отже, господарська частина університету повинна допомогти в організації цього міроприємства.

Тов. Торговенко і директор ідальні тов. Хоменко пообіцяли, що з 18 грудня налагодять продаж соків у буфетах університету.

В час підготовки до зимової сесії і особливо в період сесії ідальня повинна поліпшити свою роботу, швидко і ритмічно обслуговувати студентів смачними і високоякісними стравами.

Директор бази II-го тресту ідальні і ресторанив запевнив нас і партбюро університету, що трест забезпечить ідальню негайно ж рослинним маслом, макаронними виробами, крупами і ін. продуктами, а також рішуче поліпшить роботу буфетів.

Будемо сподіватись, що на цей раз працівники тресту нарешті виконають свої обіцянки.

КИРИЛЕНКО, голова студкому, ДЬЯКОВА, член профкому університету,

ШАПОВАЛОВ, кореспондент газети «За наукові кадри».

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені І. І. Мечникова оголошує, що 28 грудня 1954 року о 3-й годині дня в малому актовому залі (вул. Петра Великого, 2) на засіданні ради історичного та філологічного факультетів

відбудеться ЗАХИСТ ДИСЕРТАЦІЇ на здобуття вченого ступеня кандидата педагогічних наук: 1) тов. САВЧУКОМ І. М. на тему: «Советский школьник в его литературном творчестве».

Офіційні опоненти: професор, доктор педагогічних наук Готалов А. Г. кандидат педагогічних наук Херсонський Р. А. 2) т. СТРУКОЛЕНКО В. М. на тему: «Роль динамического стереотипа высшей нервной деятельности в письменной речи школьника».

Офіційні опоненти: доцент, кандидат педагогічних наук Верескун В. М. доцент, кандидат педагогічних наук Майдан М. М. кандидат педагогічних наук Херсонський Р. А. 3) На здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук тов. ТЕРЕШКО Л. С. на тему: «Українські говірки Південного Побужжя».

Офіційні опоненти: доцент, кандидат філологічних наук Черняхівський В. Є. доцент, кандидат філологічних наук Юстратова Н. В. кандидат філологічних наук Павлюк М. В. З дисертацією можна познайомитись в науковій бібліотеці ОДУ.

Редактор І. М. ДУЗЬ.